

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Pe un an 360 Lei.

Vechii abonați au de plătit încă 70
Lei pe anul acesta.

Abonamentele se plătesc nu-
mai înainte!

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3-1933.

Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior

Proprietar și director: IULIU MAIOR

Redactor: SEVER BARBU

Adresa: BLAJ, jud. Târnava Mică. Telefon Nr. 68.

ANUNȚURI ȘI RECLAME

Un și Corp V, adică de lărgimea de
doi milimetri, Lei 12. Lărgimea de
1 centimetru Lei 60

Marele nostru Inocențiu

Sărbătorim, la 15 Mai, 250 de ani dela nașterea aceluia, care a fost vreme îndelungată mut, dar, după revenirea graiului, mai mult a glăsuț decât oricine altul pentru desrobirea poporului său. Sărbătorim 250 de ani dela nașterea aceluia, care, din ziua când a fost ales episcop și până în clipita morții, nici un minut nu a încetat a cere drepturi pentru poporul său asuprit. 250 de ani dela nașterea aceluia, fără de care nu am fi avut nici lupta lui Horia, Cloșca și Crișan; nici pe a lui Avram Iancu; nici luptele noastre din parlamentul maghiar; nici alipirea noastră la Patria Mamă din 1918.

Inocențiu Micu Clain a fost un uriaș, pe care încă nu l cunoscem deplin și nici nu-l știm

prețui; un luceafăr, a cărui lumină încă n'o putem pătrunde; un visător cum rar s'au născut alții și un om cu caracter de fier cum puțini s'au prăsit alții din sânul neamului nostru.

Abia ales episcop el și pleacă la împăratul și cere ca și poporul român să aibă reprezentanți în dieta transilvană, unde până atunci nu puteau pătrunde decât cele trei națiuni recunoscute de legi: Ungurii, Sașii și Săcuii. Și, fiindcă nu i-s'a împlinit cererea, el face în vremurile acelea grele, nu mai puțin de patru călătorii la Viena, numai ca să obțină egala îndreptățire a națiunii sale cu celelalte națiuni din Transilvania.

Nu vorbim despre el ca despre episcopul, care și-a mutat reședința la Blaj și a în-

temeiat catedrala de aici cu școlile din jurul ei; nu luăm în socotință că el a făcut cea dintâi conscripție a sufletelor la noi Români, și că prin urmare a fost și un păstor minunat al sufletelor. Să nesocotim de astădată și faptul că el este întemeietorul orașului Blaj, a acestui mare centru de cultură, care a tăiat o brazdă adâncă în ogorul înțelenit al literaturii și culturii românești. Să-l socotim deocamdată numai ca om politic, care a fost întâiul și singurul reprezentant al Românilor în dieta din Ardeal și care, „nici nu tace, nici nu fuge dela ședințe, ci-și suține cu îndrăzneală și tărie cererile făcute în numele neamului și pentru înălțarea neamului său“, după cum atât de potrivit constată dl prof. N. Comșia în cântecul său.

Inchipuiți-vă, ce a avut de suferit și de răbdat acel episcop neînfricat dela poporul atât de mândru, care și astăzi își bate joc de noi cum îi place! Nu e mirare că-l prind și vreau să-l arunce pe fereastra dietei dela Sibiu. El însă nici atunci nu se înfricoșează, ci luptă într-una și fără șovăire pentru națiunea sa iobagă și atât de neîndreptățită.

Și, cu toată ura grozavă deslănțuită împotriva lui, el nu se lasă, nu se teme de lupta dreaptă. Cade însă atunci, când se împlinește povestea atât de bine cunoscută despre „poporul și pădurea“ și vorba Scripturii: „perirea ta din tine Izraile“, precum și constatarea poetului Andreiu Mureșanu dela 1848:

„Pe vol vă nîmțiră a pîzmei răutate
Și oarba neunire la Milcov și Carpați!“

Mitropolitul sârbesc Arsenie Ioanoviciu din Carlovăț îl trimite adecă pe călugărul român Visarion Sarai, ca să turbure satele împotriva episcopului și a unirei cu Roma, iară împărăteasa Maria Terezia, pusă la cale de Unguri, Săcui și Sași, îl învinuște pe vlădica Ino-

cențiu de turburări, repetându-se povestea mielului cu lupul. Atunci bietul vlădică, înfricat că-l așteaptă temniță grea, fuge la Roma, de unde, pe lângă toate cererile repețite ale Papei, către împărăteasa nu se mai reîntoarce niciodată.

Dar și de acolo luptă, luptă într-una și fără de încetare, până mai este o flacăra de viață în inima sa. Iar când vede că nu mai e nici o speranță de a săruta încă odată minunatele plaiuri ardelenesti, moare, la 23 Sept, 1768, în al 76-lea an al vieții sale trudite și închinete numai neamului și bisericii sale oropsite moare lăsând cu limbă de moarte, ca „oasele mele să aștepte învierea de apoi în Mănăstirea Blajului“. Iar noi nici după 175 ani dela moartea sa nu i-am împlinit această cerere.

Iată, cine a fost Episcopul Inocențiu Micu Clain! În fața memoriei lui cuvîne-se deci, să ne închinăm cu smerenie, rugînd pe bunul Dumnezeu, să ne mai dea astfel de vlădici și conducători neînfricați, mai ales în aceste vremuri atât de grele, când avem atîta nevoie de oameni de caracter și de luptători neînfricați și neînduplecați pentru drepturile acestui neam atât de nenorocos.

Iuliu Maior

Luptător în dietă*

Dușmanii episcopului Inocențiu Micu, singurul vlădică românesc, pe atunci, în Ardeal, erau grupați în două centre principale în viața împărăției: la Viena era Curtea împărătească cu viclenia și împăratul cu slăbiciunea, iar în Transilvania erau guvernul și staturile (dieta) cu multă viclenie și tot atîta răutate. Ac-

* Un capitol din cântecul: Episcopul Ion Inocențiu Micu, Nr. 1 din biblioteca: „Oamenii Blajului, scrisă de Păr. profesor N. Comșia, apărută de curînd la Blaj, despre care am scris în numărul 18 din 2 Mai 1943 al gazetei noastre.

flunea vlădicului trebuia deci împărțită tot pe două fronturi. Am cunoscut, mai înainte legăturile cu împăratul; să vedem acum care i-a fost activitatea și vaza în dieta Transilvaniei.

Membrii dietei fusese numit de împăratul încă în 1732. E drept că el ceruse atunci ca românii să aibă reprezentanți în dietă ca și celelalte neamuri din Transilvania, dar deocamdată nu fu învrednicit cu înalta slujbă de el. Trebuie notat că el era întâiul și singurul reprezentant al Românilor în acest mare sfat al țării Ardealului.

În 26 Februarie 1733, deci după întoarcerea sa la Făgăraș, se întruni dieta transilvană, chemată în mare parte tocmai pentru a ceti și discuta cererile episcopului, trimise dietei de către împărat. În această ședință Ion Inochentie Micu își face intrarea în dietă pe baza decretelor împărătești. Membrii dietei, nobili din cele trei națiuni (unguri, sași și secui) dela început nu-l văd cu ochi buni. Se temeau de el; deaceia îl urau, îl batjocoreau și uneori îl amenințau chiar cu moartea. În loc de bucurie i-se acorda ură, în loc de atențiune era tratat cu batjocură, în loc de cinste era amenințat cu moarte. Apăsătoare viață trebuie să fi fost aceea care a avut o episcopul în zilele de participare la lucrările dietei. Ea-l îndemna la tă-

cere, la fuga din ședințe și mai presus de toate la umiliri și câștigarea unora și altora prin susținerea părerilor lor și prin oferirea votului său. Așa ar fi făcut un om de rând, dar el nici nu tace, nici nu fuge dela ședințe, ci-și susținea cu îndrăzneală și tărie cererile făcute în numele neamului și pentru înălțarea neamului său.

Dieta furtunoasă a avut de îndurat vlădicul Inochentie în anii 1737, 1738 și mai ales în 1744 când, amenințat în înțelesul real al cuvântului cu aruncarea pe fereastră, fu silit a-și retrage protestul în care acuza dieta de falsificarea diplomelor împărătești. Canonicele Augustin Bunea, un distins urmaș al lui Inochentie Micu în lupta naționalistă, în monografia ce a închinat mucenicului vlădică, eternizează un fragment din discuția în replică ce a susținut chiar în această dietă. Din ea se vede limpezime, promptitudine, energie, curaj și peste toate intrasigență românească.

— „Românii sunt niște pribegi, ziceau staturile. Episcopul răspundea:

— „Nu pot fi altcum, deoarece sânt apăsați până la sânge.

— „Sânt numai țărani și iobagi“, ziceau staturile.

— „Nu este adevărat, răspundea episcopul, căci avem nobili în districtul Făgărașului și liberi în „fundul regesc“.

— „Sânt și hoți“, ziceau staturile.

— „Nu trebuie să vă mirați, răspundea episcopul, căci acestor oameni, afară de piele, nu li-se lasă nimic din ce să se hrănească“ (pag. 99).

Frumoase erau fără îndoială cuvintele cronicarilor: „dela Râmne tragem“, ca să arate originea noastră latină, sau „toți dintr'o fântână curg“, pentru a arăta unitatea românilor din Moldova, Muntenia și Ardeal, ori cuvintele îndrăznețe ale lui Miron Costin care îi spunea vizirului că sunt bucuroși Moldovenii să se întindă cât de mult împărăția turcească, dar peste țara Moldovei nu sunt bucuroși să se întindă. Câtă superioritate au însă cuvintele lui Inochentie Micu, spuse dietei, în conținutul cărora clocotește cel mai aprins și mai întreg naționalism. Și cu cât mai distinsă este personalitatea lui de luptător naționalist, când constatăm că toată viața lui a frământat în minte și în inimă aceleași gânduri și simțiri.

Cuvintele cronicarilor erau puține și întâmplătoare. Episcopul cu vervă și cu repeziciune avea răspuns la toate acuzele și batjocurile aduse neamului său.

De o parte, la episcop, focul dragostei de neam ardea mistitor; de altă parte ura nutrită de nobilii celor trei națiuni contra neamului românesc se descarcă

toată asupra episcopului. Cât de mare era ura staturilor asupra românilor, se vede și din rezoluția la care ajunseseră. În ea se spune:

„țărănimea românilor nici de cum să nu fie numerotată între națiuni, ca nu cumva prin astfel de împreunare să se prefacă în pulbere meritele ce și le-au câștigat națiunile privilegiate pentru patrie și tron“.

Rezoluția ne arată și ura ce se descarcă asupra neamului românesc, dar și faptul că Inochentie Micu nu cerea drepturi și eliberare numai pentru preșime, cum sunt înclinați unii crede. Mai curând deducem că el lupta pentru toată „țărănimea românilor“.

Astfel de împrejurări îi crează vlădicului momente de viață foarte grea. Mângăiere găsea numai în rugăciune și în faptul că poporul și preoțimea străngeau tot mai mult rândurile în jurul său. În sinoade vlădicul comunica națiunii acțiunile ce a întreprins, ce a obținut și ce avea în plan pentru viitor.

Astfel el făcea și o școală politică a națiunii întregi. Avea însă și bucuria de a vedea solidarizări cu lupta ce ducea. La 1744 clerul și națiunea, într-o cerere înaintată împărătesei, erau atât de conștienți de situația încredințată în care trăia și lupta episcopul, încât scriau:

„În contra lui toți sunt, iar în

FOIȚA

„UNIRII POPORULUI“

Lângă amintirea Vlădicului Inochentie

În svon de „sângerați uitate 'n ani
Te-ai încheșat din plânsul umililor țărani
Și ai strigat în patru zări, ca 'n toată lumea
să se știe
De nedreptatea neamului tău, mărit vlădică,
Inochentie.

Și după cum scriam și 'n rândul trecut
Pe la Sibiu odată cei mișei au vrut
Să te arunce pe fereastră pentru ei
Pentru cei ce muceau ogoarele și trăiau
în bordei.

Și 'ntr'un târziu, a trebuit, ca să te scapi
Să plângi lângă morminte și să săruți cărarea
pribegirilor,
Ca să te stingi de lacrimi multe și de dor,
Uitat în țara depărtărilor.

Azi Ingenunchem lângă amintiri, pioși,
Ochii ni-se apriud lângă icoana ta mai
luminoși
Numai cântecile ni-se mucegăiesc în carte.
Că ne ești, Martire sfânt, azi, prea departe.

TRAIAN DRAGOȘ

Baladă populară

Strig-o fată împodobită
Dintr'o curte jindilită:
Cine 'n lume s'ar afla
Să o iee pe dânsa?
Dar nime nu s'o aflat
Num'un pui de Românel
Cu numele Ionel.
„Merge-i mândro, după el?“
„Că io dup'acel-m'oiu duce
Care mie că mi-o face
O casă în vârf de munte
Zidită din pietri scumpe
Ca să-mi curgă apa 'n curte“.
El aia făcutu-i-o
Și la mândra dusu-s'o
Și din grai grăia cu bine:
„Merge-i, mândro, după mine?“
„Că dup'acela m'oiu duce
Care mie că mi-o face
O moară pe sub fereastră
Să-mi curgă făina 'n casă
Și să se cearnă pe masă“.
El aia făcutu-i-o
Și la mândra dusu-s'o
Și din grai grăia cu bine:

„Merge-i, mândro, după mine?“
„Că dup'acela m'oiu duce,
Care mie mi-o stârpă
Dunărea pe trei locuri
Să pot merge la jocuri,
Să-mi facă trei străturele
Să-mi samăn cu floricele,
Să mă împodobesc cu ele;
Și pe delături de strat
Să răsădești piersecci
Să mă sui io, bade 'n ei,
Să-mi fac ochișorii roată
Să văd un om ca să-mi placă.“
El ș'asta făcutu-i-o
Și la mândra dusu-s'o
Și din grai grăia cu bine:
„Merge-i, mândro, după mine?“
„Eu dup'acela m'oiu duce
Care mie mi-o pușca
Luceafărul de sub seară
Să pice la mine 'n poală
Iară cel de dimineață
Să pice la mine 'n brață“.
El nimic n'o cuvântat
Ci, colo când o 'nserat,
La mândruț-a alergat:
„Mândro, mândruleana mea

Ești o țară pân' afară.
Eu sunt tânăr și frumos
Luceafărul nu-l cunosc,
Luceafărul l'oiu pușca
Haida, de mi-i arăta“.
Mâna 'n sus o ridică
Luceafărul arăta
Și-o pușcat-o subsuoară
Și i-o căzut capu 'n poală.
Când capul ei o picat
El din grai o cuvântat:
„Noa așa, hoță de cânc,
Că nu-i amăgi pe nime
Cum m'ai amăgit pe mine“.

Auzită dela Miria Mar
din Sâmbățul de poduri
Jud. Mureș, în 1903, de
Iuliu Malor

Povestea cucului

În vremuri vechi de tot, când
ploșul făcea mere
și răchita viorele,
când ursul spleca vițelii
și lupul se pupa în bot
[cu mieii,]
când purecele se 'ncălța
în picior cu 99 ocale de fier

numele clerului și națiunii este singur în contra tuturor, așa încât n'ar fi nici o mirare, dacă el pentru feluritele asupri și prigoniri și-ar pierde mintea" (Hurmuzachi: Doc. VI. pag. 577, după Aug. Bunea).

Ce unire frumoasă între păstor și cei păstoriți. Câtă înțelegere și iubire între conducător și conduși! Cu o atare tărie sufletească înțelegem că lupta a putut fi prelungită peste sute de ani, dar ea n'a putut fi pierdută. De altă parte nu ne mirăm că după exilarea vlădicului unirea bisericească a avut de suferit foarte mult, fiind părăsită în semn de protest de unii din cei mai apropiați sfetnici ai săi.

10 Mai la Blaj s'a sărbătorit ca toată însoțirea. Intreg orașul a fost împodobit cu steaguri. În Catedrală a slujit însuși I. P. S. Valeriu Traian, înconjurat de canonici și de directori. După slujba bisericească I. P. S. Sa, dl prefect Dr. Iosif Pop, cu dl colonel Fărcaș și dl comandor Victor Leonard au trecut în revistă elevii și elevele scolilor noastre, cari erau așezați jur împrejurul pieței. Apoi dl colonel a vorbit cu multă însoțire trupei. S'a făcut defilarea elevilor, elevelor, teologilor, premilitarilor și a armatei, extrascolariilor ca de obicei în fața Catedralei. Pe urmă au fost recepții la Prefectură.

Dragă cetitor, plătituți-ai abonamentul? Dacă nu, trimite-ni-l, că n'avem cu ce ne plăti hârtia și tiparul.

se nălța până la cer, de unde aducea povești cu sacul, trăia undeva într'un sat, într'o casă frumoasă, un moșneag și o babă. Și aveau doi copii: pe Cucu și pe Ionel. Murind baba, moșneagul se nșură a doua oră, cu altă babă, rea ca mama focului. Mama vitregă nu putea suferi pe copii moșneagului și din cauza aceasta toată zina se certa cu moșul pentru ei. În cele din urmă, de mai putând răbda ocările babei, moșneagul se hotărî să-și ducă în pădure copiii și să i lase în voia întâmplării.

Înainte de-a pleca de acasă, Ionel își umplu buzunarele nădragilor cu cenușe. Pe drum către pădure, scotea din când în când câte un pumn de cenușă și o presăra pe cărare. Ajunși în pădure, moșneagul se opri într'un luminis, și le zise:

— „Dragii mei, rămâneți aici și așteptați-mă până vin, căci merg puțin mai departe să taiu vreo două lemne, că s mai frumoase ca aici. Nu volu sta mult și dacă mă ntorc, mergem acasă”.

Uchiașul plecă ceva mai departe, se urcă într'un copac și

GRAUNȚE SUFLETEȘTI

Despre evlavie

Ceeace este parfumul pentru crin, sau mierea între dulciuri, aceea este și evlavia pentru creștini. Deci e lesne de înțeles, pentru ce bunului Dumnezeu, dintre toate virtuțile, sau florile cerului, virtutea evlaviei îi place mai mult. Cunoașterea acestui lucru e de mare folos pentru noi. Pentru că vom ști cum să ne facem mai bine plăcuți lui Dumnezeu. Ori, mai întâi, trebuie să fim în clar cu aceasta virtute. Adică să vedem, ce este evlavia adevărată, pe care s'o îmbrățișem și cari sunt evlaviile greșite, de cari să ne ferim.

Pentru orientare, dăm câteva cazuri de evlavii greșite. Bunăoară un creștin care postește regulat se va socoti că e foarte evlavios, măcar că inima lui e plină de ură sau de spurcăciuni. Altul, din cumpătare, nu îndrăznește să-și înmoale nici măcar odată limba în vin; în schimb prin bârfeală, clevetire și zizanie își înmoale limba în sângele aproapelui. Altul nu încețază să zică câte un ceas-două la rugăciuni în fiecare zi, ca după aceea să se refete în vorbe supărătoare de înjurătură și ocară, printre oameni și vecini. În sfârșit, altul scoate banii cu grămada pentru pomană cu

cei lipsiți, dar nu-i în stare să scoată nici un gram de blândețe, pentru a-și ierta dușmanii săi. Evlaviile acestea toate sunt greșite.

Dar ca acești oameni să aibă o evlavie adevărată, se cere de pildă: celui cu pomana, să aibă și blândețe față de dușmanii, iertându-i; celui ce se roagă, să nu supere pe nimeni cu nici o vorbă legănată; celui cumpătat, să nu bage zizanii pentru a strica bunăînțelegerea între oameni; iar postelnicului i-se cere să-și umple inima numai cu dragoste curată întru Domnul.

Ștruțul e o pasere ce nu zboară deloc. Găina zboară rar, greu și pe jos. Vulturul zboară mereu, repede și sus.

Omul plin de păcate nu se înalță deloc la Dumnezeu. Oamenii de bine ce n'au atins evlavia se înalță prin faptele lor la Dumnezeu, însă rar, greu și încet. Creștinii evlavioși se înalță la Dumnezeu mereu, repede și sus.

Din acestea reiese, că evlavia adevărată este o vioiciune creștinească. Care ne îndeamnă ca în totdeauna și pretutindeni să împlinim poruncile Domnului. Ba să le împlinim pe toate repede și cu sârguință. Cine nu împlinește toate poruncile, nu e nici creștin bun, nici evlavios.

Să îmbrățișem deci evlavia adevărată, împlinind, pe orice cale, poruncile Domnului. Intre altele, în Dumineci și sărbători să ascultăm Sf. Liturghie cu evlavie precum se cuvine.

Pr. Oct. Fullcea

Ce vrea „Agrul“?

Toate cele înșirate în numărul trecut pretind dela noi creștinii o cunoaștere temeinică a lucrurilor. Care cunoaștere sigură, avem fericitul prilej a o dobândi în ședințele Agrului, la cari vom lua parte totdeauna cu toții negreșit. La ședințele fixate de părintele din parohia noastră, unde pe lângă cele ce ni se vor ceti și spune limpede și pe înțelesul tuturor, suntem obligați în conștiință a-l ruga (pe părintele nostru), să ne lămurească nedumeririlor ce eventual le-am avea. Aceasta fiind cea mai bună cale de a învăța lucrurile cu temei. Cetele, spusele și lămuririle odată auzite le vom rumega bine cu judecata noastră, pentru că mintea la primul caz de lipsă să ni le poată lămbia drept o cunoaștere sigură a cutărui adevăr de credință și astfel noi să-l spunem cu deplină convingere, atât celor nedumeriți, cât și celor de rea credință ce-i vom întâlni în felul pomenit. Iar pentru ca spusele noastre să aibă o mai bună reușită, trebuie să ne însușim un fel de a vorbi plăcut și cinstit, spunând cutare adevăr de cre-

legă o bucată de scândură în așa fel, încât la cea mai mică adiere de vânt, scândura se lovea de copac — toca, toca, toca!.. După această ispravă, bătrânul, pe altă cale, se ntorse acasă.

Copiii — rămași singuri, — auzind scândura lovind capacul, ziceau:

— „Auzi, frate, cum tata taie lemne“! Dar vremea trecea. Soarele a scăpătat după deal și moșneagul n'a mai venit la copii. Aceștia, de frică, au început a plânge și a cânta în dreapta și'n stânga, până au găsit cărarea presărată cu cenușă și s'au întors astfel acasă.

În vremea aceasta baba pregătise ceva bun de mâncare și voia să se ospăteze bine cu moșul. Destupaseră și butea cu vin.

— „Vai, dragii mei copilași, zise moșneagul, cum ar mai mânca și ei vreo două plăcinte. Dar cine știe pe unde le-or putezi oasele! O fi mâncat vreo sălbătâciune,“

— „Ba nu, tată, suntem aici“, ziseră copiii dela fereastră, unde stăteau ascunși, căci le era teamă să intre în casă.

Atunci, baba s'a măoiat foc,

nici n'a mai vrut să mănânce și s'a apucat iar de sfadă cu moșul. Acesta, sătul până'n gât de atâtea vorbe, se hotărî să plece pentru a doua oră în pădure. Dar, pătiră la fel ca și întâia oră și copiii se ntorseră din nou acasă.

Peste câteva zile moșneagul plecă iar cu copiii în pădure, de astădată căutând cu orice preț să scape de ei. Și astfel, intrând adânc în hățșurile pădurii, ușor se despărți de ei, lăsându-i în desimea codrului întunecos, de unde nu mai știură să iese afară. Rămași singuri, copiii s'au apucat de plâns. Un lop auzind vâicărelile lor, veni la ei, și fiind tare flămând, se repezi la Cucu și-l rupse în bucăți. Ionel când văzu aceasta, de groază, se cățărăse într'un stejar.

Sărmanul copil! Rămas singur în mijlocul pădurii, plângea și striga pe fratele său: „Cucu!, cucu!, cucu!“! Bunul Dumnezeu și cu Sf. Petru, priveau din înaltul cerului pe pământ. Făcându-li se milă de copil, îl preschimbară în pasăre. De atunci această pasăre — căreia noi li ziceam

cucu — zboară prin pădurile dela noi, cântându-și fratele și strigând într'una: cucu! cucu! cucu!..

Toader Hila.

Sboară, mică păsărică

Sboară, mică păsărică,
Iute ca o rândunică
Cu această cârticică.
Sboară și să ocolești
Pe iubita s'o găsești.
De-i găsi-o singurea
Sboară iute pân' la ea,
Spune-i, pasăre, așa:
Că-i carte din Rusia
Și-i scrisă de mâna mea
Ține cartea, fetișoară,
Scrisă dela inimioară,
Deschide și să citești
Și la mini să te gândești,
Că's departe 'n Rusia
Și nu te mai pot uita,
Dincolo de marea Neagră
Depart de cini mi dragă.

Scrisă de mine serg. MARCU GH.
Bat. 24 V. M. Comp. Cercetare
Of. P. M. 66, de pe front

dință nici prea pe larg, căci poate plictisim pe ascultători, și nici prea pe scurt, pentru că lucru 'n grabă nu-i de treabă, ci numai atâta cât trebuie

Nu este sat, în care să nu întâlnești oameni, cari știu așa de ușor și de corect să și vorbească; precum sunt și de acela, cari vreau să spună ceva, dar nu-i înțelegi. Cel dintâi vezi numai decât, ce judecată sănătoasă au, că îți e mai mare dragul să grăiești cu ei. Dar și ei sunt mângâiați, că au stat de vorbă cu cutare preot, sau om învățat. Și ce credeți, pentru ce au o așa înlesnire și dibăcie, de a-și spune plângerile sau părerile lor? Apoi pentru că citească. Deci, iată că meșteșugul de a vorbi plăcut ne cere, să mai cetim câte ceva din când în când, câte o carte recomandată de preotul nostru și câte o gazetă în fiecare săptămână. Ori, cea mai bună gazetă săptămânală de citit, pentru un creștin român unit este fără doar și poate „Unirea Poporului“. Deoarece în fiecare număr tâlcuie, pe înțelesul tuturor, adevărurile de credință ale Bisericii noastre. Cine n'o are, nu poate fi creștin deplin. Iar cel mai mare bine, ce-l poți dori unui prieten, este sfatul ce i-l vom da, să-și aboneze și el cu orice chip această foaie.

Spuneam că trebuie să ne apărăm Biserica, ori de câte ori auzim că-i atacată, însă cu vorbe blânde și pline de dragoste. Lucru ce pretinde dela noi un suflet curat, pe care numai așa-l vom avea, de ne vom spovedi, nu numai de Paști, ci cât mai des și cu toată familia. Atunci și numai atunci vom merge pe drumul Agrului, cu credință vie și cu bărbăție, cu destoinicie și cu omenie, ca oarecând Sf. Pavel pe drumul Damascului.

Asta ne-o dorește și Vlădicul nostru, când pretinde ca în fiecare parohie să fie Agru.

Vom fi noi însă înțelegători față de îndemnul Părintelui nostru? — Da! Și încă cu toată inima vom fi ascultători și râvnitori, unul spre altul și spre toți în toate cele bune spre mai marea mângâiere și a noastră și a I. P. S. Sale, precum și spre mai marea mărire a Domnului. Așa să fie.

Pr. Oct Fulicea

Cel mai mare dușman al gazetei este celce nu-și plătește abonamentul înainte.

3/15 Maiu

Sărbătoarea Blajului de ieri de azi și de totdeauna. Satul dela unirea Târnavelor devenind orașul de reședință al arhierilor, a ajuns încurând cea mai de seamă cetate culturală românească. S'au deschis aci școli vestite în toată țara și s'au tipărit cărți răspândite în toate provinciile românești. Petru Maior spune că pe vremea sa nu era oraș cu mai mulți cărțarari români decât în Blaj. E mic acest oraș, dar tot ce are își amintește șapte mari din alte vremi.

Lângă vechea clădire din jurul Catedralei, pe malul Târnavei ce curge domol e o câmpie mare, unde azi se înalță către cer și de zi avioane românești. E vestita Câmpie a Libertății, pe care o cunosc toți cei cari au învățat carte. Cum să nu o cunoască și să nu doriască a o vedea, când acolo s'a început revoluția românească din Transilvania în 1848?

Pe vremea aceea Transilvania era sub stăpânirea Austriei. În 15 Martie Ungurii s'au răsculat, voind să fie liberi, adică să nu depindă de Austria, dar să stăpânească și Transilvania. Toată suflarea românească s'a revoltat, căci împăratul dela Viena era de mii de ori mai bun decât guvernul dela Budapesta. Elevii școlilor din Blaj plecând în vacanța de Paști la părinții lor, au dus și manifeste revoluționare. În Dumineca Tomii, în 3 (iar după calendarul nou 15) Mai venit au mii de români din toate părțile Transilvaniei la marea adunare. S'a făcut slujbă mare în Sf. Catedrală, cerându-se ajutorul Domnului. Pe Câmpia Libertății au dat mâna cu frație episcopii Lemeni (unit) și Șaguna (ortodox). Simeon Bărnuțiu, profesor de filosofie la teologia din Blaj a ținut vestita cuvântare, retipărită sub titlul — Români și Ungurii. — Măreța adunare a jurat că nu va primi să se dea Transilvania Ungariei și a cerut drepturi. Au urmat bătălii sângeroase și îndelungate. Avram Iancu, vesti-

tul craiu al munților, a fost marele conducător al luptelor pentru libertate, împotriva Ungurilor cari voiau să stăpânească Transilvania.

Din 1848 în fiecare an la 3/15 Mai Câmpia Libertății e loc de mare prăznuire, la care vin foarte mulți.

Fost-au vremi în cari nu se putia face nici o serbare la 3/15 Mai pe Câmpia Libertății. Nu se putea face ceva oficial, dar de fapt se făcea. Există pe Câmpia Libertății o piatră mare și veche. Pe acea piatră se pune în fiecare an tricolorul românesc. Jandarmii unguri nu reușesc să-i prindă. Au fost uneori scandaluri mari pentru tricolorul românesc arborat la Blaj. În dosarele dela Biblioteca Centrală se păstrează și acum actele în legătură cu arborarea tricolorului. Departe de Mica Romă, în Năsdudul vechilor grăniceri, la 3/15 Mai elevii ieșiau pe podereiul dtn Jidovița și cântau „Deșteaptă-te Române“, Marșul lui Iancu și alte cântece naționaliste.

Dela unirea cea mare, în fiecare an pe Câmpia Libertății se fac serbări mari. Se declamă câte o parte din vestitul discurs al tui Simion Bărnuțiu. Se țin conferințe despre importanța zilei. A vorbit la o astfel de serbare chiar marele învățat Nicolae Iorga (care a scris atâtea cărți, câte zile sunt în 3 ani).

Pentruca la serbările de 3/15 Mai să vină și generațiile tinere de elevi, s'au organizat felurite jocuri și întreceri la cari veneau elevi din aproape toate orașele Transilvaniei. Ne bucură faptul că serbările de 3/15 Mai din anul acesta sunt deosebit de frumoase. În vremile grele prin cari trecem o astfel de serbare este o mare binefacere, căci cultivă în toți cei cari privesc sau o ascultă dela distanță încrederea în viitorul de aur, demn de trecutul de suferințe și de vitejie. În numărul viitor vom împărtăși cititorilor bucuria celor cari au putut să fie de față.

Iosif E. Naghlu

Nunțul Apostolic

in Basarabia și în Transilvania

Excelența Sa Andrea Cassole nunțiu apostolic și decan al corpului diplomatic, a vizitat Basarabia și Transnistria, provinciile desrobite de sub stăpânirea celor fără Dumnezeu. În toate orașele și satele prin care a trecut trimisul Sfântului Părinte dela Roma a fost foarte bine primit. Atât catolicii, cât și cei cari nu sunt catolici, au primit cu deosebită bucurie necuvântarea apostolică.

La Tiraspol Excelența Sa vizitat lagărele de prizonieri, dând porunca Domnului, ca ne poruncește, să ne îngrijim săraci și de nenorocți. S'a dus și prin spitalele de răniți, îndemnându-i, să se roage Călugărului Atotputernic. S'a dus și în satul Sucleia, unde a vizitat biserică. A fost și la Oles, unde a fost tot timpul oaspele Dlui G. Alexianu, guvernatorul Transnistriei. Excelența Sa Nunțul, decorat pe Dl Alexianu în numele Sfântului Părinte. Dl Alexianu e ortodox, dar dă tot sprijinul și Sfintei noastre Biserici.

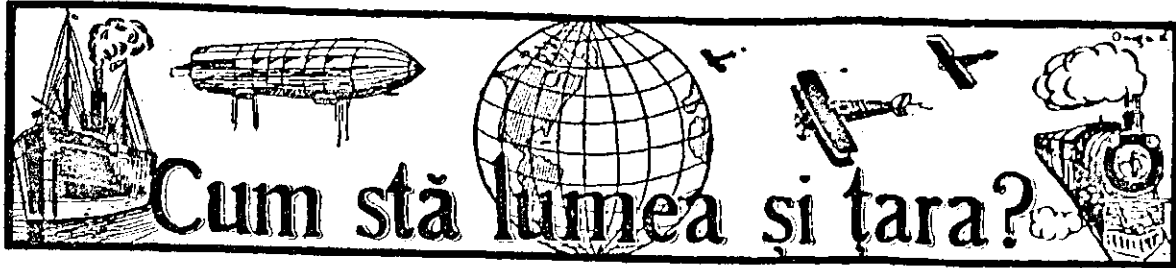
Din Transnistria a venit în Basarabia. A vizitat Chișinău, capitala Basarabiei. S'a dus la P. S. Efrem, locțiitorul de Mitropolit al Basarabiei. În toate părțile a fost primit cu drag, căci ducea tuturor dragostea Evangheliei și binecuvântarea Sfântului Părinte.

Moartea unui calugar dela Blaj

„Casa Domnului“ are mai multe jale. Părintele Axente s'a stins ca o luminare. S'a stins în ziua frumoasă de Maiu. Iată cum au adus la cunoștința credincioșilor frații lui această tristă veste:

„Viața mea este Cristos, și moartea lui este un câștig.“
[Filipeni I. 21]

Părinții Augustinieni Asumpționiști anunță trecerea sfințită la cele veșnice a confratelui nostru Ieromonah Ion A. Axente în etate de 35 ani, dintre cari 15 trecuți în slujba Domnului și 20 Preacuratei, în ziua de 8 Maiu în Spitalul public din Sibiu, sub îngrijirea atât de devotată a Surorilor noastre dela Blaj. Mărețea voință hotărâtă, a trădit din plin bucuriile vieții călugărești, silindu-se a se jertfi cu toată dărnicia dragostei dumnezeiești și a primi cu seninătate și fără întrerupt de încercări dureroase, cari i-au răpus în sfârșit

Luptele din Răsărit

După ultimile știri, frontul din Răsărit urmează cam această linie:

La Miazănoapte, frontul coboară la Apus de orașul Murmansk și lacul Ladoga. Trece apoi pe la Miazăzi de orașul Leningrad care este încercuit și urmează cursul râului Volhov, pe lângă Novgorod și Staraja Rusa; se continuă pe malul râului Lovat, până la apus de Veliki Luki. De aici linia frontului se îndreaptă spre Răsărit, trecând pe lângă orașele Viasma și Kalunga, până la Orel. În partea de miazăzi, linia frontului pornește dela Orel, se îndreaptă spre Bielograd și Harkow, urmează dealungul Donețului apoi părăsește Donețul se îndreaptă spre Stalino, până la Taganrog, pe coasta Mării de Azov.

Pe acest front lung au fost lupte mai grele, în apropierea Leningradului, unde bolșevicii au încercat atacuri puternice și în Caucaz, pentru cucerirea capului de pod de peste râul Cuban.

Atacurile bolșevice din Caucaz au fost zdrobite de apărarea română-germană. Bolșevicii încearcă să ocupe capul de pod dela Cuban, pentru a scoate pe Germani și Români cu desăvârșire din Caucaz și pentru a pune stăpânire pe posturile din apele Mării Negre și ale Mării de Azov.

Războiul din Africa

Pe frontul Africii, luptele s'au dat acum în ținutul din jurul Bizertei, Tunisului și a malului

trupul însă i-au înfrumșetăt sufletul, în așa fel încât și-a făcut din fiecare clipă de suferință un resort de înălțare către Christos cel restignit, căruia i-a slujit ca preot zelos și luminat, timp de 9 ani.

Prohodul a avut loc la „Casa Domnului” Marți, 11 Maiu, a. c. ora 15, iar înmormântarea la Cărbunar.

În Christo vivas = să trăiești în Cristos.

Prohodul l-a slujit însuși I. P. S. nostru episcop, înconjurat de mulți preoți. În veci pomenirea lui!

răsăritean al Mării Mediterane.

Armatele engleze și americane înalțează în fiecare zi, apropiindu-se tot mai mult de orașele Bizerta și Tunis, pe cari armatele germano-italiene le-au apărut cu vitejle până la ultimul glonte. Dar, aruncându-și Englezii cu Americanii în luptă o mulțime foarte mare de trupe minunate înarmate, trupele Axei au fost nevoite a se retrage spre sud. Aceasta însă îi îndârjește pe Germani și Italiani și mai mult.

Declarațiile dlui Mussolini

În ziua de 6 Mai, dl Mussolini a făcut însemnate declarații, arătând că Italia va lupta până la capăt alături de aliații ei, Germania și Japonia.

O altă declarație însemnată a făcut și dl Tojo, prim-ministrul Japoniei, în ce privește voința Japoniei de a da lovitură hotărâtoare Angliei și Americii în apele Oceanului Pacific.

Tot hoțul de păgubaș

Cam așa stau lucrurile și cu omorurile descoperite de Germani în pădurea Katyn, din Rusia. Anume, în anul 1941, bolșevicii au omorât 12 mii de ofițeri polonezi, luați prizonieri cu armatele lor în 1939, când Rușii au fost ocupat o parte din Polonia.

Faptele acestea îngrozitoare au fost descoperite de Germani, cari le-au făcut apoi cunoscute lumii întregi. A fost chemată chiar o comisie internațională să stabilească adevărul la fața locului, să vadă și să recunoască pe cei morți. Lucrurile acestea au supărat mult guvernul tovarășului Stalin, care s'a văzut desvăluit, în cele mai mârșave fapte ale sale.

Vinovat a fost găsit în cele din urmă tot păgubașul. Fulgerile mâniei dlui Stalin s'au spart în capul generalului Sikorski, șeful guvernului polonez din Londra, care reprezintă Polonia liberă. Și guvernul rusesc a cerut, nici una nici două, înlocuirea generalului Sikorski, pentru că a crezut cele spuse de Germani și s'a învoit la controlul internațional, în pădurea Katyn.

Norii acestei mâni nu s'au risipit nici acum. Tovarășul Stalin nu mai vrea să știe de generalul Sikorski și guvernul său, ba este în stare să-și facă și el un guvern polonez în Rusia. Frații de arme ai bolșevicilor, Englezii și americanii, n'au avut nici ei ce zice. S'au plecat și ei în fața mâniei tovarășului dela Moscova și l au găsit vinovat tot pe Sikorski și nenorocii lui de Polonezi.

Și-au dat arama pe față

După omorurile din pădurea Katyn, care au desvăluit lumii, cât de sălbatici sunt bolșevicii și ce libertate pregătesc popoarelor, au mai venit și alte fapte care arată acest lucru.

De 1 Mai Stalin a adresat un mesagiu către armata sa, spunând că va lupta până la birușă deplină și că nu va face pace.

Tot de 1 Mai au dat o proclamație și bezbojnicii, adică cei fără Dumnezeu, a căror șef a fost multă vreme Stalin. În această proclamație bezbojniciei au spus că dușmanul nr. 1 al bolșevismului este Papa și că lupta împotriva lui trebuie dusă până la capăt.

După această declarație așa de limpede, știm, la ce să ne așteptăm dela bolșevici și să nu mai credem în propaganda acolora cari zic că, „nici dracul nu-i așa de negru, cum îl zugrăvesc oamenii” și că bolșevicii s'au îmblânzit mult și au dat libertate bisericii.

Franța își schimbă politica

De mai bine de doi ani, guvernul german face neconținute încercări de a câștiga poporul francez de partea sa. O parte din Francezi, în frunte cu dl Laval, sunt pentru această politică de prietenie cu Germania. Se crede că, după vizita pe care dl Laval a făcut-o, în zilele acestea, dlui Hitler, politica Franței se va schimba mult.

Dl Laval a cerut gazetarilor francezi, să-l ajute prin scrisul lor la această schimbare a politicii Franței, adică la o înțele-

gere sinceră cu Italia și cu Germania și la ajutorarea luptei împotriva bolșevismului.

La lupta pe front vor lua parte numai voluntarii dar pentru munca în fabrici vor fi mobilizate toate mâinile de lucru din Franța. Acestea toate se fac pentru un viitor mai strălucit al Franței de după război, a spus dl Laval.

Și Arabii vreau libertatea

Cum era și firesc, schimbările cari se fac azi în lume au trezit dorul de libertate și în sufletul popoarelor arabe.

Aceste popoare așteaptă numai sfârșitul războiului nădăduind că atunci va începe o lume mai bună, care le va aduce și lor libertatea.

Mareșalul Mannerheim n'a demisionat

Se svonise în ultimele zile că mareșalul Mannerheim, șeful armatelor finlandeze ar fi demisionat. Știrea s'a dovedit însă neîntemeiată.

O nouă întrevvedere Stalin, Churchill, Roosevelt

Cel trei mari șefi ai statelor aliate împotriva Germaniei se vor întâlni nu peste multă vreme. Un trimis al guvernului american, dl Davis, a plecat la Moscova, să ducă această invitație dlui Stalin.

În Bulgaria încă nu s'au liniștit lucrurile

În țara vecină, Bulgaria, lucrurile nu s'au liniștit încă. În zilele trecute a fost împușcat șeful poliției bulgare, colonelul Panteff. Se crede că în Bulgaria s'ar fi urzit un mare complot comunist. Poliția a făcut întinse cercetări. Capitala țării, orașul Sofia, a fost blocată mai multe zile. Peste 1000 de persoane au fost arestate numai la Sofia.

Indienii cer eliberarea lui Gandhi

Cine este acest Gandhi, se știe. El a fost închis nu de mult de Englezi, pentru lupta care o duce, cerând libertatea Indiei.

Luptătorii naționaliști indieni au ținut însă un mare congres și între altele au cerut ca să fie eliberat și Gandhi.

Abonamentul se plătește înainte

DE PRIN SAȚE

Paștile la Lugoj

Timpul celor șapte săptămâni al Paștilor pentru credincioșii români uniți din Lugoj a fost un prilej nespus de potrivit, ca prin slujbe dumnezeiești și predici religioase să se pregătească pentru luminata înviere a Domnului. În fiecare seară, Miercuri, Vinerea și Duminică din Paresimi, s'au făcut în Catedrala din Lugoj slujbe sfinte, urmate de predici religioase, despre adevărurile veșnice atât de necesare la mântuirea sufletelor noastre. Apoi în săptămâna Patimilor, seară de seară, s'au făcut deniile, urmate de predici din viața de patimă și suferință a Mântuitorului. În *Joița Patimilor* a slujit sf. Liturghie însuși P. S. Sa Dr. Ioan Bălan, Episcopul Lugojului, în timpul căreia a stăruit Mirul, iar la sfârșit, urmând pilda lui Isus Christos, P. S. Sa a îndeplinit rânduiala „spălării picioarelor”, la 12 elevi, cari reprezentau pe apostoli. În vreme ce P. S. Sa citea rugăciunea de închidere a acestei slujbe, poporul drept credincios, mișcat până la lacrimi, urmarea cu multă pietate cele petrecute. În Vinerea Mare P. S. Sa, încunjurat de sobor de preoți, a slujit Prohodul Domnului, urmat de procesiune în jurul bisericii, cu Sf. Sacrament purtat de P. S. Sa și cu Epitaful (chipul lui Domnului de pe Cruce) dus de patru preoți. E de amintit că în tot timpul sfintelor slujbe au fost rânduiți anume preoți cari stăteau la dispoziția credincioșilor pentru spovedania lor, iar poporul a alergat în număr mare la toate predicile și slujbele dumnezeiești, dovedind astfel că e dorință de premenire sufletească și de o viață cu adevărat creștinească.

Cu sufletul curat și bine pregătit în viața bisericească, poporul drept credincios a ajuns să prăsniască și luminata înviere a Domnului Christos. Urmând tradiția moștenită din bătrâni, slujba învierii a avut loc la 3 noaptea din Duminică Paștilor. Sfânta Slujbă s'a îndeplinit de P. S. Sa Dr. Ioan Bălan, Episcopul diecezan, încunjurat de șase canonici și doi diaconi. Un șir nesfârșit de credincioși, bătătorind urmele P. S. Episcop, cu făclii aprinse, în dangătul clopotelor, încunjură sf. Catedrală. Când glasul Vlădicului purtat de aripile vântului ducea binecuvântarea arhierescă la toată suflarea omenească, din ochii credincioșilor cari umpleau plața Catedralei, s'au scurs lacrimi de bucurie, cântând cu însuflețire creștinesc „Cristos a înviat”. Deodată, în tăcerea tainică a nopții, P. S. Sa, lovind de trei ori cu crucea în ușa Catedralei, exclamă respicat și cu putere: „Ridicați, boleri porțile... și va intra Impăratul Măririi”, ca apoi în cântecul armonios al corului catedralei să se facă intrarea în biserică, unde s'a făcut utrenia, sărutarea Crucii, a Evangheliei, a icoanei și împărțirea Paștilor. Pentru cei cari au mai rămas neimpărțiiți, s'a slujit sf. Liturghie de P. S. Sa, încunjurat de canonici și doi diaconi, când s'a citit evanghelia în românește (de către P. S. Sa) în greacă, latină, franceză, germană, italiană, slavă și iarăși română. A predicat P. S. Sa despre învierea Domnului și învierea din păcat a sufletelor noastre. Venerabilul a slujit-o P. S. Sa, când iarăși s'a citit Evanghelia ca și la Liturghie. Ziua a II după sf. Liturghie, s'a ieșit în procesiune la țarină, unde P. S. Sa, prin rostirea rugăciunilor rânduite, a sfințit apa și a stropit sămânăturile, cerșind în genunchi, binecuvântarea Cerului peste ostenețele țărănilor români. Procesiunea reîntorcându-se la Catedrală, P. S. Sa a stropit cu aghiazmă sfințită poporul drept credincios. Corul Lyra al Catedralei condus de prof. Bacău, a înălțat foarte mult fastul praznicului.

Intrăită cu vrerea neamului nostru, Biserica lui Christos din Lugoj a prăsnuit învierea Domnului cu sufletul curat, implorând ajutorul Celui Preaînalt spre folosul și fericirea Neamului nostru românesc.

Din Cricău — Alba

Încă dela 15 August 1942, Membrile Reuniunii Mariane din loc au adus hotărârea, ca sfânta biserică să fie cât mai împodobită, lipsind deocamdată un tapet. În urma hotărârii preotul a început colectarea banilor necesari, făcând apel la toți fiii satului plecați în diferite funcții. Astfel a răspuns cu toată căldura Inginerul Ioan Todericiu cu suma 3000 lei, avocat Ioan Todericiu 500 lei, Păr. Protopop Mircea Todericiu 500 lei, Preot Ioan Coman cu 200 lei, Iuliu Mitrofan fruntaș credincios cu 500 lei, Dr. Lucian Barbu 400 lei, Timișan Elena cu 200 lei, Președintele „Agrului” Todericiu Nicolae cu 200 lei, V. Aurelia Todericiu cu 200 lei, Ioan Nemeș cu 100 lei, Ioan Todericiu cu 100 lei, iar restul de credincioși cu câte 100—50 lei. La aceasta se adaugă suma de lei 1500, dați de dl Cetacii Nicolae arendator al moșiei evreești din loc, adăugându-se și modesta sumă de 500 lei a preotului local. În total 10.300 lei. Din contribuțiunea fondului Reuniunii Mariane suma de 2000 lei. Din acești bani s'a cumpărat un tapet în lungime de 13 m., o răzătoare de picioare și un registru la Reuniunea Mariană.

2. Doamna Cristina Almășan n. Barbu din Cricău, domiciliată în Aiud a donat 3 perdele de mătase la ușile iconostasului în valoare de 10.000 lei, precum și două dantele frumoase la tetrapode în valoare de 2000 lei.

3. Doamna Lucreția Mitrofan a dăruit lumini în valoare de 2000 lei.

4. Tot la fel la sfintele Paști credincioșii V. Aurelia Todericiu a dăruit pâinea și vinul, iar Ioan Nemeș lumini în valoare de 4000 lei, precum și celelalte Vlad Teofil, fiul fostului cantor.

5. Din inițiativa preotului local în colaborare cu fruntașul cântăreț Domșa Iacob, a luat ființă un mic cor mixt, care în fiecare Duminică și sărbătoare ridică suflete spre Dumnezeu, precum prin aceasta a atras multe sufletele spre biserică. Aici se remarcă tinerii elevi de liceu Domșa Iacob, Rusu Traian și Ionel Păcurariu, precum și fetele Ileana Schiau, Popa Maria și altele. Acest cor va face un turneu în parohiile vecine, în frunte cu președintele „Agrului” Todericiu Nicolae, care a încurajat atât de mult acest cor. Tot în cadrele Agrului din Cricău, tânărul student în medicină, Victor Gruța a vorbit în ziua de 26 Aprilie, a doua zi de sfintele Paști, despre „Existența lui Dumnezeu, și ce cred oamenii de știință despre acest mare adevăr”. A fost dovedită atât de clar și pe înțelesul tuturor, încât oamenii au rămas foarte încântați, cu atât mai ales că aceasta îndoielă a pătruns și în pătura țărănească, dovedind, că nu numai țăranul crede în Dumnezeu, ci chiar și oamenii de știință. Li se aduc vii mulțumiri,

și spor mult în ogorul „Astru”-lui Sibian, unde este animatorul tuturor inovațiilor spirituale

Li-se aduce vii mulțumiri Doamnelor membre din Reuniune, în frunte cu doamna Prezidentă Raveta Cioara, Nora Dr. Barbu, Truția Lucreția, Todericiu Maria, Todericiu Saveta și Dorina Nemeș, cari au împodobit biserică cât mai frumos, adorând sfântul mormânt încontinuu, în ziua de Vinerea Mare, precum și Sâmbăta Mare.

Păr, Adrian Todericiu, preot în Pogăceaua, a dăruit un Octoih.

Pentru toate acestea tuturor donatorilor credincioși și oameni de bine le aduc viile mele mulțumiri.

Cricău, la 1 Maiu 1943

Preot IOAN CIOARA.

Din Hosman—Sibiu

Parohia rom. unită din Hosman, j. Sibiu, fiind lipsită de mai multe lucruri sfinte necesare pentru serviciile divine și fiindcă biserică nu dispunea de fonduri pentru a le putea cumpăra, preotul local Cornel Hațegan în diferite rânduri a adunat credincioșii, și mai ales Reuniunea de Femei, cărora le-a cerut donații pentru biserică, în scopul de-a putea cumpăra lucrurile ce lipseau în biserică.

Deci prin munca neobosită a preotului local și în colaborare cu curatorul bisericii și chiar și la propunerea Diul Inv. dr. Emil Giurca, fost fiul bisericii noastre, în ziua de 2/IV s'a început o colectă printre credincioși scriind pe fiecare donator cu numele și suma în „cartea de aur” a parohiei.

Toată colecta s'a început de către preotul local ajutat fiind de cele două castele ale reuniunii, Roșca Maria I. I. și Maria Stăniș I. D.

Deci au contribuit cel mai jos subscrișii: Dl Inv. dir. Emil Giurca și familia lei 4000, d-na Olimpia Hațegan soția preotului local lei 4000, fiind și președinta Reuniunii de femei din Hosman, Familia Ganea Ilie lei 2500, Târnoavean Maria lei 1000, Subfired Eufrosina lei 1000, Stănea Tiberiu, șeful găril lei 1000, Giurca Ioan din Sibiu lei 2000, Ioan Vasilescu lei 1000, Săvulescu Nicolae și soția Margareta din București lei 1000, Armenciu Florian și soția Elisabeta, Inv. în Hosman lei 1000 și Roșca Nicolae, ajutor de primar lei 350, Bucșa Maria lei 200, Roșca Maria lei 200, Ana Teacșu lei 200, Florica Vasile lei 150, Roșca Maria I. I. lei 200, Petreșe Ana lei 200, Helerca Elisabeta lei 150, Rotar Victoria lei 200, Rotar Alex. lei 150, D-na Pop Maria lei 150, Roșca Ana lei 200, Silvia Pinciu văd, de război lei 400, Gila Maria lei 100, Dragoman Maria lei 200, Teacșu Maria lei 100, Dinu Maria lei 200, Cloșan Maria lei 100, Alexandra Mircea lei 200, Maer Ana lei 100, Vasile Maria lei 200, Miclea Ana lei 100, Băra Maria lei 300, Lucreția Ioaneș lei 100, Pinciu Maria lei 100, Maria Stăniș I. D. lei 400, Alexandra Târnoavean lei 200, Paraschiv Morar lei 50, Ana Știrbu lei 150, Maria Zlătar 200, Ana Adam I. I. lei 150, Rozeta Moldovan lei 100, Ana Adam I. N. lei 100, Maria Comșa lei 100, Ana Căldărar lei 300, Elisabeta Zlătar lei 100, Maria Șamu lei 150, Elena Rădac lei 150, Ana Faur lei 250, Maria Poșca lei 100, Maria Blanga lei 100, Maria Cojocar lei 150, Elisabeta Hampu lei 100, Eva Zlătar lei 50, Maria Viloiu lei 50, Eva Șamu lei 100, Eva Costea lei 200, Elisaveta Constandin lei 150, Bodi Ana lei 150, Maria Comisa I. N. lei 100, Maria Stăniș I. I. lei 100, Elena Rădac I. T. lei 200, Elisabeta Adam lei 100, Maria Hampu lei 100, Ana Moldovan lei 50, Ludovica Deju lei 50, Ana Stăniș lei 100, Maria Adam lei 100, Matica Stana lei 20, Eugenia Hampu lei 150, Fimia Ștefan lei 20, Letiția Stăniș lei 200, Ana Moisă lei 60, Maria Tabieș lei 20, Ana Matica lei 100, Mușoie Maria lei 200, Ana Hampu lei 100, Linca Cătră lei 50, Maria Negrea lei 100 și Rotar Cornelia lei 300.

Deci un total de lei 27.000.

S'a mai primit dela Nicolae Târnoavean și familia ceteriat lei 4800, Subfired Pinciu s'ina lei 4100 și d-șoara Silvia Pinciu din Sibiu funcț. la Casa Cercuală lei 2630.

Deci un total de lei 11.530.

S'au primit donații în sumă totală de lei 38.180, din care s'a cumpărat un rând de ornate bisericești din Blaj cu suma de lei 27.000, iar Eufrosina Subfired a donat pe suma de lei 4100 două icoane mari în Hristos și Preacurata, F. M., Târnoavean Nic. a luat un patrafir cu suma de lei 400 d-șoara Pinciu a luat două cununii pentru cununie tinerilor în biserică.

Iar parohia la stăruința preotului a luat două stesnice mari în biserică cu suma de lei 9964, Cornelia Rotar a dăruit 1/2 m. unț de lemn, Mărioara Burviană 1/2 m. unț de lemn și dl Inv. Giurca Emil 1 m. unț de lemn pentru candelă.

Pentru toate acestea donații făcute drag din partea credincioșilor bisericii preotul și curatorul bisericii aduce vii mulțumiri și călduroase mulțumiri tuturor donatorilor.

Hosman la 24 Aprilie 1943,

Oficiul parohial. C. HAȚEGAN, pr.

„Astra” și „Agru” la Sâncraiu

„Agru” și „Astra” a ținut în luna Sâncraiu, în timpul Postului Mare, ședințe regulate, în fiecare Duminică.

În Duminică Floriilor „Astra” și „Agru”-l nostru au luat avânt, prin inițierea cercului nostru de către părintele Ovidiu Hulca, președintele despărțământului Astrei, Aiud, cari a participat la ședință, aducând mare mângăieri sufletești prin cuvântul rea-i părintească. S'a comandat directorul cercului Sâncraiu; s'a îngrădit corul local; s'a format programul cultural pentru a 2-a zi de Paști cu ajutorul elevilor liceului T. Neiorescu din Aiud.

Frumoase cântări au cântat Laz Zozim, Ciungan Gligor și Teodor Teodor. A plăcut mult cântecul ghitară a tinerei Mărioara Tocăș Dumnezeu ajute!

Coresp.: Aron Tocăș secretarul „Astrei” și „Agru”

† Ing. Alex. Coșiocari (Rânduri pentru prietini)

Din îndepărtata Elveție, prin mim cu nesfârșită durere vestită s'gduitoare despre trecerea celor veșnice a tânărului *Ing. Alexandru Coșiocari* întâmplată în dimineața zilei de 29 Aprilie 1943, în clinica „Sylvana” din Lausanne, unde petrecut în timpul din urmă.

Tinăr de mare nădejde, născut din familie aleasă de preoți moare abia la vârsta de 35 ani. L-am cunoscut pe timp când își făcea studiile la universitatea din Strasbourg. Întâi începuse să învețe sf. Teologie, trimis fiind de dieceza din Lugoj. Neavând chemare pentru treapta preoției, a continuat chimia, luându și titlul de inginer chimist la Strasbourg. Franța Am petrecut mai mulți ani împreună pe meleagurile străine. Li revăd par'că și acum

figura lui înaltă, frumoasă, sănătoasă și pururea cu surâsul pe buze. Cu purtarea lui de student și cu viața adevărat creștină, pentru noi Românii Coșiocariu era o mare mândrie. Nu se mulțumea să treacă prin școală fie cum, ci se ridica întotdeauna peste ceilalți studenți ai altor popoare, fiind dela început și până la sfârșit în fruntea celor mai buni. Deștept, bun la carte și harnic ca și o albină își făcea toate examenele la vremea lor și strălucea atât prin lucrările bune ce le făcea, cât și prin notele mari ce dobânda. Conștiincios, cinstit și corect își făcea o grijă pupilară din împlinirea datoriței de student, și însușirile lui bune i-au câștigat prețuirea nefățărâită a profesorilor dela Facultatea de Chimie, în fața cărora studentul Coșiocariu era socotit drept un student pildă bună de urmat.

Suflet nevinovat și curat, Coșiocariu era iubit nu numai de colegii de școală, ci și de toți aceia cari au avut plăcerea să-l cunoască. În deosebi, știa să fie un bun prietin, iar față de prietini mai deaproape ai lui avea foarte multă dragoste. Cu unii dintre studenții români trăia așa de bine, cum numai între frații buni se mai poate poartă, fiind în stare să facă orice jertă spre a-și dovedi prietinia neprefăcută ce o purta celor dragi lui.

În dorința lui arzătoare de a fi cât mai de folos Neamului Său, având deja o diplomă de inginer chimist, Coșiocariu și-a continuat studiile în Germania, specializându-se și luând titlul de inginer metalurgist. Reîntors în țară s'a bucurat de cea mai mare trecere din partea bărbatilor mari cari știau să-i prețuiască învățătura și munca încordată. Era în serviciul Firmei Fönix din Baia Mare, când societatea „Sonemin” (Societate Națională Mineră) de sub conducerea actualului Ministru de Finanțe, l-a angajat pe inginerul Coșiocariu la constituirea primei fabrici de zinc din România la Copșa Mică, incredințându-i-se nu peste mult conducerea acesteia.

Durere, munca istovitoare depusă cu ocazia construirii acestei fabrici i-a ruinat sănătatea, deși era bine ca fizic, sănătos și drept ca un brad. Abia își întemeiasă fericitul cămin familiar, că boala necruțătoare

s'a declarat asupra lui și cu toată îngrijirea medicală, a curmat un viitor atât de promițător.

La căpătâiul lui în ultimele clipe se afla tinăra lui soție, Domnița născ. Brînzeu, care l-a petrecut la mormânt, deocamdată acolo în țară străină. Nemângăiaților părinți cărora le este încă proaspătă rana în suflet după pierderea unui fiu pe stepele Rusiei — jalea le sângerează inima și lacrimile le va amări din nou zilele. În biserica din Corbu, în țară străină Păr. Alexandru Coșiocariu, peste familia căruia atâtea lovituri s'au abătut, la Altarul Domnului nu își va putea alina durerea și spune toată nenorocirea Aceluia care șterge lacrima dela toată față, fiind întemnițat la Budapesta pentru „trădare de patrie” deja de un an și mai având de rob 9 ani. În vreme ce în țara noastră, nobila-i soție Domnița cu scumpii părinți Fam. Il. Sa Dr. Nic. Brînzeu din Lugoj, împreună cu frații și surorile jelesc, în veci nemângăiați, pe scumpul lor Sandu.

Părintele Milelor să odihnească sufletul nobil și bun al *Inginerului Alexandru Coșiocariu* în partea aleșilor Săi, cu dreptii să-l numere și să-i rânduiască fericirea cea veșnică, unde nu este durere, nici întristare, ci viață fără de sfârșit.

Dormi în pace suflet blând și bun, în veci nu te vom uita!

St. B. (Lugoj).

Cărți nouă

ELENA Dr. ACIU: *Ileana Cosinzeana* Ediția V-a. Editura Autoarei. *Ineu*, j. Arad 1943. Pag. 48. Prețul?

Cunoscuta scriitoare sălăgeană, expulșată din căminul său familiar și adăpostită vremelnic la Ineu, continuă cu o rară hărnicie să scrie frumoase piese pentru teatrul școlăresc dela orașe și dela sate sau să reediteze altele mai vechi, amplificându-le. Între acestea din urmă e și minunata *Ileana Cosinzeana*, care simbolizează unirea Transilvaniei cu Țara Mamă.

Felicităm călduros pe distinsa autoare și recomandăm din toată inima cetitorilor pe „Ileana Cosinzeana”, precum și pe toate celelalte douăzeci și ceva de scrieri ale Doamnei Aciu. Amlatim că „Ileana Cosinzeana” s'a jucat cu foarte mare succes pe scena Teatrului Național din Cluj, apoi la Turda, Șimleu, Baia-Mare și la multe alte orașe.

Între alte scrieri ale Doamnei Dr. Aciu amlatim: *Clara Maniu*, monografie premiată de congresul internațional din 1937 „La mée au foyer” din Paris; *Rosamunda, Romana*, O șezătoare. *Înimi nobile*, *Din Istoria Neamului*, *Legendă*, *Țara mea* și altele multe pe care nu le putem recomanda îndejuns cetitorilor și mai ales celor ce pregătesc șezători sau serbări școlare cu teatru.

Cei care doresc să aibă aceste scrieri, să se adreseze direct autoarei (*Ineu* j. Arad), Librăriei Seminarului din Baia, Cărții Românești din București și altor librării din țară. (Fr.)

Știrile săptămânii

P. S. Ioan al Lugojului în vizitații canonice. P. S. Dr. Ioan Balan episcopul Lugojului va vizita în zilele de 27 Mai toate parohiile din protopopiatul Bocșa Montană. În tot timpul vizitațiilor nu se va face nici o paradă, nici un banchet, mâncările puține și modeste potrivit zilelor de astăzi.

În ce se încrede Papa dela Roma. Ca să vedeți, în ce se încrede Papa dela Roma, vom reproduce aici o mică parte dintr-o cuvântare a sa: „Avem încredere în ajutorul rugăciunilor voastre mai mult decât în dibăcia celor mai deștepti dintre oameni de Stat și decât în forța celor mai dibaci luptători. Căci înaintea lui Dumnezeu arma rugăciunii este mai puternică decât armele de oțel. Dumnezeu ostirilor poate — dacă este rugat cu smerenie și cinste morală — să doboare toți dușmanii, mai mult decât armele”. Minunate cuvinte și atât de pline de credință, nu-i așa?

Adunarea profesorilor. Asociația profesorilor secundari și-a ținut zilele trecute adunarea din acest an la Sibiu. Cu acel prilej și-au arătat plângerile și dorințele chiar dlui ministru al culturii naționale, dl Ioan Petroviciu, care le-a făgăduit întreg ajutorul.

Prețul cărămizilor și al țiglelor s'a stabilit pentru Transilvania și Banat la fabricile cari nu au gaz metan: 5,80 lei bucata, cărămizi presate găurite format normal lei 6,30 buc., țigle Marsilia lei 10,30 buc., țigle solzi lei 6,00 buc. Pentru fabricile cari le ard cu gaz metan cărămizile presate lei 4,60 buc., țigle solzi 4,00 lei buc., țigle Marsilia 7,90 lei bucata.

Revista liceului din Blaj. A apărut un număr nou din revista „Mlădițe” a societății de lectură dela liceul Sfântul Vasile cel Mare din Blaj. Cuprinde lucrări vrednice de a fi citite. Elevul Caius N. Suciuc scrie despre rolul național deosebit de mare al Episcopului Ioan Lemeni al Blajului. Mai aduce poezii și diferite lucrări literare și științifice ale elevilor. O recomandăm cu plăcere, fiind scrisul frumos al celor tineri.

Pamfil Șeicaru. Cine nu cunoaște pe învățatul gazetar Dl Pamfil Șeicaru, directorul ziarului „Curentul”? Zi de zi scrie articole pe cari le citim cu plăcere. Aflăm din gazete că chiar acum se împlinesc 25 de ani de când

Domnia Sa e mântuitor al condeiului. A scris adesea și despre ierarhii noștri și despre Biserica noastră. A scris cu multă înțelegeră. Li urăm muncă rodnică și pe viitor.

Examen de bacalaureat. La Blaj e în toiu examenul de bacalaureat la liceele de băieți. La liceul Sf. Vasile cel Mare e președinte Dl Tiberiu Morariu, profesor la Universitatea din Cluj (la Timișoara), iar la liceul comercial e președinte Dl Semproniu Lupas, dela Academia Comercială din Cluj (la Brașov).

Pedepse aspre pentru ceice scumpesc viața. Noua lege împotriva speculanților — numită lege pentru activarea producției, regimul prețurilor, reprimarea speculei ilicite și a sabotajului economic — prevede temniță dela 6 luni la 5 ani, confiscarea mărfii și, dacă specula e peste un milion lei, chiar pedeapsa cu moartea. Dar și ceice cumpără pot fi pedepsiți cu lagăr și cu muncă silnică dela 5 la 25 ani. Ce bine ar fi, dacă această lege ar putea reduce prețurile prea urcate și ar face cu putință și viața oamenilor necăjiți!

„Curierul Creștin”. A împlinit 25 de ani cunoscuta foaie bisericească „Curierul Creștin” dela Cluj. E foaia Episcopiei Greco-Catolice de Cluj-Gherla. De 25 de ani vestește preoților din Dieceza Clujului toate hotărârile mai marilor bisericesti. În paginile sale se tipăresc pastoralele P. S. Sale Dr. Iuliu Hossu al Clujului. Număr de număr mai aduce diferite studii de teologie și dări de seamă despre cărțile mai noi. În prezent are ca redactor responsabil pe Părintele-profesor Emilian Lemeny. Dorim viață lungă acestei foi bisericești.

Misiuni în Ardealul de Nord. Părintele Leon Manu, superiorul Mănăstirii dela Nicola (de lângă Gherla) a fost în misiuni în fruntea comuna grănicerească Telciu de lângă Năsăud.

Când scrieți ori trimiteți banii, arătați-ne totdeauna și neapărat și Nr. din stânga fâșii, cu care vă merge gazeta. Altfel nu putem rezolvi scrisorile D. Voastre.

Noutate rea. Au început să se tipărească prin foi statistici despre beuturile vândute la București anul trecut. S'au vândut vreo 30 de milioane de litri. Sunt foarte multe!

Copiii și războiul. În 8 Maiu, conform ordinului Ministerului la toate școlile din țară s'a făcut un concurs. Toți elevii și toate elevele au scris despre războiul nostru sfânt, răspunzând la întrebare:

bările sosite dela Minister. Cele mai bune lucrări se vor trimite la București, unde se va alege prima pe țară și se va premia.

Lege nouă. Pe viitor nu se va putea zidi nici un fel de clădire la care să se întrebuinteze fier și tablă, până când se va termina războiul.

Banii de metal. Am scris un alt număr al foii noastre că banii de 5, 10 și 20 de lei se schimbă. Ministerul Finanțelor a hotărât ca banii de 20 și de 10 lei să circule până la 31 Iulie, iar cei de 5 lei până la 31 August. După aceste date, banii pomeniți mai sus nu se vor primi decât în impozite, până la 30 Septembrie. Să nu uitați banii prin lazi, că rămâneți de pagubă cu ei.

Cum se vând opincile? Opincile facute din cauciuc (gumă) se vor vinde cu 281—472 lei, iar cele facute din cauciuc cu până se vor vinde cu 379—569 lei.

Cutremur de pământ. În regiunea Mărășeștilor din Moldova, unde au fost lupte grele în războiul trecut, a fost cutremur de pământ.

Ajutor la gazetă, mai bine zis abonament de sprijin, am primit dela dl Dr. Aurel Dobrescu fost deputat București lei 3000 pe 1942 și 1943, asadară câte 1500 lei pe an. Dela dl Tudor Pachiu din Galați, județul Covurlui 375 în 14 Ianuarie și 400 în 7 Mai. Dela dl A. Moldovan Teiuș lei 170, Dr. Aurel Gavriș lei 140, Popovici Adela, Hidișel lei 140, Păr. Ioniță Ciufoadean Broșteni lei 150 și Lupuțiu Ioan Cugir lei 40. Primească marinimoșii donatori și pe această cale cele mai călduroase mulțumite ale noastre, rugându-l pe bunul Dumnezeu să le răsplătească lămurit, pentru că a ajutat o gazetă creștină înseamnă a apăra însăși biserica.

Procesul comuniștilor din Secuime. La Târgu Mureș se debate de câteva săptămâni procesul comuniștilor din Secuime. Sunt 664 acuzați, dintre cari 480 adecă 70% sunt evrei, 148 adică 22% unguri și abia 56 adică 8% români. Iată prin urmare, cât de puțini români comuniști sunt chiar și în teritoriul cedat, unde românii, trăind în țară străină, s'ar putea lepăda mai ușor de legea lui Dumnezeu!

† Emandil Ors preot gr.-cat. în Sânmiclăuș-Târnavă Mică a răposat după lungi și grele suferințe, Sâmbătă 1 Maiu 1943, în al 65-lea al vieții și al 41-lea al preoției, împărțit fiind cu Sf. Taine ale muribunzilor. Inmormântarea i-s'a făcut Marți 4 Maiu, ora 1 p. m. în cimitirul bisericii din Sânmiclăuș. Il deplâng văduva, 6 fi, 2 fice și o mulțime de nepoți.

DOCTORUL SATELOR

Ne pierde neamul pe granița de apus

Acesta este strigătul de durere și de alarmă dat de atâția buni români. „Ne pierde neamul pe granița de apus și Banat. „Da, da, cu adevărat ne pierde neamul pe aceasta graniță, pentru că femeile din aceste părți nu își bat capul, cum să-i îngrijească, de ce trebuie să facă și cum să-și alăpteze copiii, ci tot gândul lor este, cum și ce să facă, să nu aibă copii. În Banat se nasc numai 179 copii la 1000 de locuitori și mor 18,9. Din 100 de copii născuți se nasc procentual ca în Danemarca și mor ca în Moldova. În Banat femeile fac „avort“, fac crima cea fără de seamăn pe lume, omorând pruncul nevoințat care este viu din prima zi a zămislirii sale și în a cărui piept bate o inimă însuflețită încă din a 7-a zi, nu numai începând dela 4½ luni a sarcinei când pe sate se zice că „a dat în via“.

În Moldova mor mulți copii, dară în Moldova femeile au „atâția copii câți Dumnezeu le dă“, că în Moldova și alte părți de țară femeile sunt cu frica lui Dumnezeu. În Moldova din neștiința de a îngriji mor copii mulți, dar mai rămân să dea Neamului și Țării un epur de 17,6 la 1000 de locuitori. Însă în Banat care se zice „frucea“, ne pierde neamul, că femeile nu știu îngriji copiii, probă că mor cam în toată țara 18,9%. „Dar în Banat știu meșteșugul „avortului“ crimă fără seamăn, prin care, ajutată de moașe păcătoase ori doctori fără suflet și simț de român, ne prăpădesc neamul sub văzul ochilor noștri, și încă nu s'a găsit conducătorul care să le pună ștreangul în gât „ucigașilor“.

Nu înfărcați copiii vara

Dintre nenumărate cauze cari fac să avem o așa de mare mortalitate infantilă noi ce tot cuprinsul țării — chiar și în Banat unde așa de puțini copii se nasc și se cred a fi „frucea“ cu deșteptăciunea — este și neștiința de a îngriji copiii cu mâncare, și când și cum se face înfărcatul.

„Este știut că e sănătos și bine, ca unui copil să i-se dea să sugă numai din trei în trei ceasuri, aceasta pentru ca stomacul copilului să aibe și el puțină odihnă“.

Trebuie știut că un copil nici decum nu trebuie înfărcat vara dintr'odată, ca mielul dela osie, și vara. Aceasta pentru că vara stomacul copilului suporta mai greu altă mâncare de cât laptele supt dela sânul mamei sale, iară pe de altă parte trebuie știut că e bine pe încetul să fie obișnuit cu alte mâncări din timpurile răcoroase începând.

Trăim vremurile pe care le trăim. Tătanii sunt plecați la război, iară nevestele cu odorul au rămas acasă. Iarna oricât de anevoies vrca să plece, îi va veni vremea de petrecanie și va veni și „primăvara“, când mamele vor ieși la munca câmpului, să ducă la bun sfârșit partea lor de muncă și a bărbatilor plecați la „datorie“.

Cu gândul că vor fi de folos, din timp vreau să reamintesc cititorilor „românilor“ că „nici de cum copiii nu se înfărcă vara“ și că vârsta înfărcatului fiind cam cea de un an, mamele cari au copilul de 10—12 luni e bine să-l înfărcă cel mai târziu în lunile Aprilie și Mai, ca pe când vin căldurile din „dricul verii“ și când vor ieși la munca câmpului și nefiind dispuse să își ducă în spate copilul la câmp, vrând-nevrând îl vor înfărcă, iar drept urmare a înfărcatului în timp de vară, stomacul copiilor nefiind obișnuit din timpul răcoros cu aite mâncări în afară de sânul mamei, copiii se îmbolnăvesc de diaree, „pântecării“, care cu nemiluita seceră atâtea vieți de mândri îngerași, mărind numărul celor mulți cari ne dau cea mai mare mortalitate infantilă din Europa, cu atâtea jale în sufletul de mamă și respus de mare pagubă pentru țară și neamul nostru greu încercat.

Dr. Ion Frățilă

Fel de fel

Aur din platină

Un învățat german a isbutit să scoată aur din platină. Platina este un metal prețios, aproape tot atât de alb ca și argintul, care se poate bate și întinde în foi subțiri, fără de a se rupe sau frânge. Prin aceasta s'a ajuns la un vechiu vis al învățaților, de a face aur din alte metale.

Oi de merinos din Germania

Cele mai bune oi sunt așa numitele oi merinos având o lână foarte prețioasă. Germanii, cunoscând aceste oi foarte bine, le-au cultivat și perfecționat, iară acum le vând țarilor europene. Astfel a cumpărat berbeci merinos din Germania, Turcia, Bulgaria, Serbia, Slovacia, Ucraina și România. Numai Ucraina a cumpărat anul trecut 2600 berbeci merinos.

Poșta gazetelor

Păr. Alex. Ciurdariu, Vintire-Bihor. Vă mulțumim pentru noli abonați câștigați. 20 de abonați pentru Vintire sunt într'adevăr număr frumos.

Păr. Victor Achim Parja - Timiș. Aceas

mulțumită și răspuns și Sfântului Voievoz pentru cei 11 abonați noi.

Of. parohial Delurent. Am primit pentru abonament la c. 309.

Neagu Iuliu, Simeria. Gazeta a fost stată, deoarece a fost returnată. Merge nou din 15 IV. 1943.

Văd. Maria Bogdan 1294. A fost o șeală la schimbarea adresei în cartea abonaților și de aceea nu ați primit gazeta. Banii i-am trecut pe anul 1943 Lei 100. Lei 30 la calendarul de pe anul 1942.

Pavel Nic, 9763. Cei 2 abonați Hoboc C-tin și Hobocan Pavel nu au primit calendarul, fiindcă D-voastră nu ați primit tru cine ați trimis banii, așa că noi i-am trecut pe numele D-voastră ca ajutor. Ima i-am trecut banii la fiecare și le-am trimis și calendarul. Dureros este însă noi am scris la timpul său în gazeta, fiecare abonat care dorește să primească calendar gratuit, să-și achite abonamentul pe anul 1943 și să trimită în plus 10 pentru spese postale, dar abea unii dintre abonați au fost oameni înțeleși cari s'au ținut de cele scrise de noi, ceilalți pretind ca din micul abonament 260 Lei să le mai trimitem și calendarul tuit care costă Lei 50 și spesele postale plătite tot de noi.

Abonat nou la gazetă nu facem pe cine, care nu plătește înainte, cel puțin 1/2 de an, afară de cazul că garantează pentru ei On. Preoți.

Pr. Victor Achim, Parja. Am primit și am cercetat dosarele; abonatul de care scrieți că nu primește foaia nici nu a trecut în lista care ne ați trimis-o D-voastră. Acum sistăm pe Miclăuș Ioan și în locu trecem pe Metell George.

O. Erdeș Miclăușeni. B-nii s'au primit am trimis păiatul pe front calendar.

Tipografia Serafica, Săbăoani. Am primit c. p. Noi v'am trimis 2 calendare, nu știu care e cauza de nu primiți. Azi vă trimitem și pe al treilea.

Dăbău Gheorghe, Cornești. Foala se mite de aicea foarte regulat.

Pr. Zaharie Brehariu, Ocna de Jler. Ne-a scris în scrisoare că va rămâne pentru abonament 5400 Noi am introdus la calendarul nu 2590 cum ați scris, ci 2672—2600 căldurile, iar spese pentru calendar 172 total 2672. Abonații de care ați scris sistat. Așa că din cei 5800 pe care am primit în 10 III. 1943, am introdus abonament 3128 și 2672 pentru calendar.

ROMÂNIA

PRIMĂRIA COMUNEI ȘEICA-MARE
Jud. Târnavă-Mare

Nr. 371—1943
din 8 Mai 1943

Publicațiune

Se aduce la cunoștință generală că **târgul anual din Șeica Mare** se ține, cum urmează:

Pentru vite de orice fel, ziua de 19 Mai 1943.

Pentru mărfuri în ziua de 21 Mai 1943.

Primăria Comunei Șeica-Mare

Cu aceeași nemărginită dorință familia anunță că se implințesc șase luni de când scumpul nostru veci neuitatul lor Octavian Popoviciu Slt. Rez. Cavaler al Ordinului „Mihai Viteazul“ a călătorit eroic în luptele dela Alagir (Caz) Parastasul se va oficia duminică 16 Maiu a. c. ora 9 mineața la biserica „Casa Domnului“ din Blaj.